

jeneste være bestyttet imod den Larm, som kan forarsages ved offentlige Følkeforsamlinger, og omvendt, er det alene Følkekirken Gudsjeneste, man søger at beskytte, maa det Samme ogsaa søges i Forslaget under Nr. 16, hvor der er Tale om Skytteforeninger. — I det jeg taler om denne Uoverensstemmelse, maa jeg tillade mig at henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at, naar han udtalte, at det Princip, der gjordes gjældende i Forslaget under Nr. 18, nemlig at Gudsjenseten ikke maatte forstyrres, ikke var overensstemmende med Lovens Princip, da er dette ikke længere Tilfældet, hvis Endringsforslaget under Nr. 16, som Justitsministeren ikke har Noget imod, vedtages. Der er ganske vist, saaledes som jeg har gjort opmærksom paa, Forskjel paa, hvad det er for en Slags Gudsjeneste, der er Tale om, om det er Følkekirken eller en anden Gudsjeneste, men i ethvert Tilfælde er der det samme Princip, nemlig Hensynet til, at Gudsjenseten ikke forstyrres. Justitsministerens væsentligste Grund imod at gaa ind paa Forslaget under Nr. 18 var, forekom det mig, at det var et nyt Princip, som her blev gjort gjældende; men kan den ærede Minister gaa ind paa Forslaget under Nr. 16, maa han ogsaa kunne gaa ind paa Forslaget under Nr. 18, for saa vidt ingen andre Hensyn afholde ham derfra. Jeg er meget villig til at stemme for Forslaget under Nr. 18, fordi det forekommer mig, som jeg ogsaa tillod mig at udtale ved første Behandling, at slige Forsamlinger ikke kunne siges at være en saa aldeles overflødig Sydselskættelse, som kan opsættes til andre Dage. Ofsentlige Forsamlinger, hvad enten de ere politiske eller ikke, ville i Almindelighed have en saadan Karakter, at de ere gavnlige for dem, der deltage deri, men det er, som fremhævet fra forskjellige Sider, næsten umuligt for mange Medborgere at deltage i dem til andre Tider end netop om Søndagen. Derfor vil et Forbud imod at afholde dem om Søndagen inden Kl. 4 i mange Tilfælde komme til at lægge væsentlige Hindringer i Veien for Afholdelsen af dem, navnlig paa Tider af Aaret, da der paa Grund af, at Mørket tidligere indtræder, ikke kan være Tale om at holde saadanne Forsamlinger efter Kl. 4. Hele Tiden, fra Efteraaret og Vinteren igennem, vil der faktisk ikke kunne afholdes Forsamlinger om Søndagen under aaben Himmel, naar de ikke holdes inden Kl. 4, og der kan meget let indtræde Forhold, hvorved man trænger til offentlige Forsamlinger, f. Ex. ved Valg eller andre politiske Forhold, paa de Tider af Aaret, da de maa holdes inden Kl. 4, for overhovedet at kunne holdes. Det er, som ærede Talere allerede have bemærket, hvad man end kan sige om offentlige Forsamlinger — og at de kunne gjøres til Gjenstand for Misbrug vil Ingen benægte —, i Almindelighed bedre, at de, der ikke netop ønske at offre Søndagen til

gubelige Betragtninger eller til Kirken, søge at frekventere saadanne Møder, end at de foretage sig andre, mindre gavnlige Ting.

D. Christensen: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Justitsminister i de Motiver, der ere fremsatte i Regeringens Lovforslag, ligesom det ogsaa staar klart for mig, at den ærede Justitsminister med alt det underordnede Personale har været meget plaget — for ikke at bruge stærkere Udtryk — med dette Angiverisystem, som har fundet Sted angaaende Handel om Søndagen; men jeg kan ikke se, at Motiverne og de deri fremkomne Udtalelser falde sammen med Justitsministerens nuværende Standpunkt; thi hvis Loven bliver vedtagen med Forslaget under Nr. 7, vil Angiverisystemet komme frem i det Mindste i lige saa høi Grad, om ikke i stærkere Grad end tidligere. Vi maa dog alle her være enige om ikke at vedtage Lov, som det er umuligt at overholde, og derfor vil jeg tillade mig at fremdrage enkelte Exempler, ved hvilke jeg haaber, det vil staa klart for Enhver, at det, hvis denne Bestemmelse kommer i Loven, bliver umuligt at overholde den. I Hensyn til § 2, som Udvalget ikke i den Henseende har foreslaet forandret, skulle Apothekere og Udsælgere af Brød og Mælk have Lov til at handle. Lad os nu tænke os denne Sag lidt nærmere. Det vil heller ikke være en Brændevinsbrænder forbudt at sælge nymalket Mælk om Middagen, men hvor i al Verden vil man da kunne forbyde ham ogsaa at sælge andre Ting, f. Ex. Brændevin? Politiet vil altid komme til at være i Bevægelse, men vil dog ikke kunne forbyde en saadan Handel. Vi vide, at der er mange sammensluttede Forhold her i Byen. Der er mange Smaahandlere, f. Ex. Traadhandlere, som ikke derved kunne ernære en Familie, og Manden ernærer den da ved tillige at være Skrædder. Hvorledes vil man kunne forbyde, at Folk komme ind til en saadan Mand ad en Bagdør for at afhente de Gjenstande i Butikken, som ere bestilte flere Dage i Forveien? Man kan ikke absolut kalde det Handel, og Politiet kan se, at Folk ere inde i Butikken, der maaste er det eneste Lokale, Manden har; hans Seng staar maaste i Baggrunden af Butikken. Hvorledes vil Politiet kunne klare det? Det Samme gjælder Høtere, som handle med Mælk og Brød; hvorledes skal Politiet kunne stjelne imellem dem, der faae Mælk og Brød, og dem, der faae andre Smaating ogsaa til Kjøkkenet? Det Samme, som gjælder med Hensyn til Traadhandlere, gjælder ogsaa med Hensyn til Skræddere. Hvorledes vil Politiet kunne kontrollere, om man hos dem henter et stykke Løi, eller om man kjøber en Alen Løi? Saaledes vil det gaa med den Slags Tilfælde i det Almindelige. Det er min Mening, at det, naar Loven er vedtagen, ikke vil blive som tidligere, at Politiet lader være at se, naar